

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-гн Никола Ангелов Йолкичев
за доц. д-р Марин Иванов Иванов – кандидат
за научното звание **ПРОФЕСОР** по специалност
Геология – Палеонтология и стратиграфия
при Геолого-географския факултет на
СУ „Св. Кл. Охридски”

Доц. д-р Марин Иванов се представя с богата научна литература, свързана със стратиграфията на долнокредната, горнокредната и палеоценската серия. Публикувана е в периодични геоложки списания, монографии, гидове, в научни доклади и разширени разюмета от научни форуми, проведени на конгреси и конференции.

Доц. д-р Марин Иванов е изключително популярен с научната си дейност сред геоложката общественост у нас и в чужбина, за което говори и многочисленото цитиране – в положителен смисъл – на трудовете му – 110 в чужбина и 150 – в България.

Професионалните интереси на доц. д-р Марин Иванов са многостранни и на съвременно ниво в областта на Регионалната стратиграфия, Биостратиграфията, Секвентната и събитийна стратиграфия, Цикличната и високоразделителна стратиграфия, Еволюция и таксономия на кредните амонити, Цикличност на седиментните комплекси в стратиграфските интервали горна юра – долна креда, горна креда (кампан – маастрихт) и палеоцен в България.

В резултат на своите задълбочени изследвания в това отношение доц. д-р Марин Иванов прави съществени научни приноси в Стратиграфията, Амонитната биостратиграфия, Хроностратиграфията, Секвентната стратиграфия и Палеогеографията у нас.

Ще си позволя да направя някои забележки относно поставянето на хроностратиграфската граница между горната креда и палеоцена в участъка, южно от Мездра (южното крило н Мездренската синклинала), в областта на Лютидолската синклинала в района на пролома на Луда Камчия, отразена в статията С 1.10 и други публикации.

Покъсена на 30.06.14г.
в реканата на 19.07.14г.
ХИ

На доц. д-р Марин Иванов е известно моето мнение в това отношение, илюстрирано графично и текстово в статиите ми от 2006 г. и 2007 г. Не е логично да се поставя границата горна креда – палеоцен само по нанофосили, след като на това ниво (в участъка на Лютидолската синклинала) се съдържат маастрихтска микрофауна, маастрихтски нанофосили, иноцерамуси, амонити и ехиниди. Не се ли касае тук за наличието на диахронизъм в развитието на организмовите групи? При това всеизвестно е, че в палеоцена няма иноцерамуси и амонити. Тези групи, както се знае, изчезват в края на горната креда.

В пълния разрез на маастрихта, на север от Мездра (северното крило на Мездренската синклинала), в най-горните му части (Кайлъшката свита), се срещат маастрихтски амонити и ехиниди (Йолкичев, 2006). Защо не са изследвани в нанофосилно отношение и седиментите от северното крило на Мездренската синклинала, след като тук са развити същите скални последователности (свити), както и южно от Мездра, където в Мездренската свита се поставя границата креда – палеоцен?

В района на пролома на Луда Камчия границата креда – палеоцен се поставя (С 1.10) в основата на Мездренската свита. Но над тази литостратиграфска единица следва Кайлъшката свита, в която се съдържат орбитоидеси, чиито хроностратиграфски диапазон е горен сантон – маастрихт, и характерни маастрихтски ехиниди (Йолкичев, 2007).

Бих искал да чуя отговор в геоложката преса по този въпрос. Той е принципен въпрос. Вълнува не само мене, но и цялата геоложка общественост. И всъщност има ли или няма диахронизъм в еволюционното развитие на организмовите групи?

Доц. д-р Марин Иванов изпълнява достойно педагогическите си задължения. Освен че чете основния курс – Палеонтология, той е подготвил и нови модифицирани курсове: Секвентна и събитийна стратиграфия, Циклична и високораделна стратиграфия, чете курса по Биостратиграфия, води упражнения по Стратиграфия, ръководи теренната учебна практика по Палеонтология и Стратиграфия, за която съвместно с акад. Тодор Николов участва в написването на ръководство за тази цел. Лекциите му са на високо научно ниво. Слушат се с

внимание и интерес от студентите. Той е прекрасен педагог. Умее да работи със студентите и да ги привлича към научноизследователска дейност. Ръководил е 8 студенти – дипломанти. Научен ръководител е на двама и е научен консултант на трима докторанти, от които трима докторанти са защитили с високи оценки от Специализираните научни съвети докторските си дисертации, а двама са в процес на завършване.

Доц. д-р Марин Иванов е безспорен кандидат за ПРОФЕСОР и с оглед на всичко по-горе казано за неговата научна и преподавателска дейност препоръчвам на почитаемия Факултетен съвет на Геолого-географския факултет да му присъди званието Професор по Геология – специалност Палеонтология и стратиграфия.

Изготвил становището:



(проф. д-р Никола Ангелов Йолкичев)